

“Que estiguem a punt d’assolir els 300 equips a la Granollers Cup era impensable fa quatre o cinc anys”

La crisi ha descafeïnat la lliga Asobal?

L’esport i la societat en general està marcada per la crisi i, evidentment, la lliga de balonmano s’ha devaluat perquè hi ha molta menys possibilitat d’aconseguir finançament i patrocinis i els bons jugadors han marxat a lligues com l’alemanya, la francesa, també a Hongria, Polònia.

Què es pot fer perquè l’handbol tingui més repercussió en els mitjans?

La base és tenir presència a la televisió i això costa perquè les televisions també estan vivint la crisi. Crec que l’handbol és un esport molt atractiu, de joc vistós i que transmet els valors de la competitivitat, la solidaritat, de lluita... però sí que falta el punt aquest de poder explotar i que la repercussió mediàtica hi sigui. També és cert que en aquest país s’ho menja tot el futbol, amb els dos o tres equips principals. I això també afecta el bàsquet que tampoc està com els altres anys. També hi ha una competència que està pujant, el futbol sala que emana del futbol. El volei, l’hoquei... tots estem patint.

Quina valoració fas de la darrera edició de la Granollers Cup?

Més que positiva ja que hem incrementat més d’un 15 % els participants. Que estiguem a punt d’assolir tres-cents equips era impensable fa quatre o cinc anys. Hem superat bé aquest augment d’equips, d’instal·lacions, d’infraestructures i de necessitats. La valoració que hem fet dins de la junta i el club és positiva, evidentment sempre hi ha coses a millorar i ja hi estem treballant per a l’any que ve.

Us plantegeu acollir més participants?

Creiem que podem créixer en equips i que hem

de buscar altres coses perquè encara atregui més a la gent, com potenciar el *village* que fem a l’entrada del Palau d’Esports o fer alguna activitat paral·lela... tot i que els cinc dies que els nois i les noies passen aquí són molt intensos perquè juguen molts partits i també els fem discoteca i estan molt distrets. Costa encaixar-hi encara més coses.

A nivell competitiu, dels arbitratges i, sobretot, dels voluntaris sense els quals no seria possible la Cup, estem bastant satisfets.

Amb els principals trofeus restaurats, el Balonmano Granollers es planteja tenir a mig termini un museu

No volem emular el torneig de la Partille Cup.

No podem arribar aquest nombre d’equips (20.000 participants), nosaltres no pretenem ser la Partille Cup (torneig suec). Allà hi ha seixanta-tres pistes i 1.100 equips. Partille és una ciutat de 35.000 habitants però han de jugar a Goteborg, a deu quilòmetres de Partille, a causa del gran creixement del torneig.

La nostra marca d’identitat és el nostre club i la nostra ciutat i és impensable qualsevol altre lloc que no sigui Granollers. Una de les coses bones que tenim i que a la gent li agrada molt és que les pistes de joc no estan gaire separades entre si. Es pot anar caminant del Palau al Tub o al Pavelló de Can Bassa. En canvi a d’altres tornejos com el de Partille o el de Praga les distàncies són immenses.

Quins propers actes fareu del 70è. aniversari?

Un de les coses que volem fer és un reconeixement a entrenadors i a gent vinculada al club. També s’està treballant perquè algun espai públic de Granollers porti el nom del nostre club. A més, hem restaurat els trofeus més emblemàtics, que estan exposats en una part de la llotja del Palau d’Esports i la idea és poder dissenyar i tenir a mig termini un museu del club.

Pep Blanchart és membre de la comissió delegada d’Asobal (la lliga d’handbol) i de la Real Federació Española de Balonmano des de fa setze anys, en aquest cas escollit pels quaranta clubs de l’assemblea. També representa el BM Granollers a la Federació Catalana d’Handbol.

